

Toruń, 04 LIS. 2024

SKO-72-233/24

OBWIESZCZENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu, działając na podstawie przepisu art. 66 a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) w zw. z art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112)

zawiadamia i podaje do publicznej wiadomości, że

po rozpoznaniu odwołania Pani Moniki Dybcio, działającej w imieniu Pana Stefana Wysockiego, od decyzji Wójta Gminy Lubicz z 4 września 2024 r. znak: GP.6730.63.2024.AS w przedmiocie odmowy wydania warunków zabudowy dla zmiany zagospodarowania terenu polegającej na budowie dwudziestu jeden budynków mieszkalnych jednorodzinnych na terenie części działki nr 18 obręb Gronowo, gm. Lubicz, została wydana decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu (SKO-72-233/24) mocą, której utrzymano w mocy decyzję Wójta Gminy Lubicz.

Akta sprawy znajdują się do wglądu w Biurze Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu, gdzie można zapoznać się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Toruniu
dr Marek Żmuda

Do publicznej wiadomości:

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu – Biuletyn Informacji Publicznej
3. Wójt Gminy Lubicz - Biuletyn Informacji Publicznej

SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W TORUNIU

Toruń, 31 października 2024 r.

SKO-72-233/24

DECYZJA

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2, art. 6 ust. 2, art. 59 ust. 1, art. 60 ust. 1, art. 61 ust. 1 i art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu, w składzie:

1. Marek Żmuda	– przewodniczący
2. Joanna Marcykiewicz	– członek sprawozdawca
3. Marek Drozdowski	– członek

po rozpatrzeniu odwołania Pani Moniki Dybcio, działającej w imieniu Pana Stefana Wysockiego, od decyzji Wójta Gminy Lubicz z 4 września 2024 r. znak: GP.6730.63.2024.AS w przedmiocie odmowy wydania warunków zabudowy dla zmiany zagospodarowania terenu polegającej na budowie dwudziestu jeden budynków mieszkalnych jednorodzinnych na terenie części działki nr 18 obręb Gronowo, gm. Lubicz

orzekło:
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Wójt Gminy Lubicz po rozpatrzeniu wniosku Pana Stefana Wysockiego reprezentowanego przez Panią Monikę Dybcio z 10 maja 2024 r., decyzją z 4 września 2024 r. znak: GP.6730.63.2024.AS odmówił ustalenia warunków zabudowy dla zmiany zagospodarowania terenu polegającej na budowie dwudziestu jeden budynków mieszkalnych jednorodzinnych na terenie części działki nr 18 obręb Gronowo, gm. Lubicz, ze względu na niespełnienie art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła Pani Monika Dybcio, działająca w imieniu Pana Stefana Wysockiego. Odwołanie wniesiono w terminie.

Pismem z 26 września 2024 r. znak: GP.6730.63.2024.AS, uzupełnionym w dniu 9 października 2024 r., Wójt Gminy Lubicz przesłał odwołanie strony wraz z aktami sprawy do rozpatrzenia przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu.

Po rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu zważyło, co następuje:

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa zasady wydawania decyzji o warunkach zabudowy.

Stosownie do art. 4 ust 2 pkt 2 powołanej ustawy w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zgodnie zaś z art. 59 ust. 1 wskazanej ustawy zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego (...) wymaga ustalenia, w drodze decyzji warunków zabudowy.

Art. 60 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, że decyzję taką wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi.

W art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapisano ogólne przesłanki niezbędne do wydania decyzji o warunkach zabudowy. Podkreślenia wymaga fakt, że decyzja o warunkach zabudowy jest decyzją związaną, co oznacza, że organy rozstrzygające sprawę nie działają w granicach uznania administracyjnego. W sytuacji, gdy w sprawie spełnione są warunki wynikające z przepisu art. 61 ust. 1 cyt. ustawy właściwy organ ma obowiązek ustalić warunki zabudowy dla inwestycji objętej wnioskiem. Z drugiej strony, nie spełnienie któregośkolwiek z warunków wynikających z przywołanego przepisu oznacza, że nie jest możliwe wydanie decyzji zgodnej z wnioskiem inwestora.

Dalej należy podkreślić, że organ wydający decyzję w przedmiocie warunków zabudowy ma obowiązek sporządzić analizę warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych, jak i analizę stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji (art. 53 ust. 3 w zw. z art. 64 ust. 1 wskazanej ustawy).

Ponadto należy nadmienić, że zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 07 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i przed dniem utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie:

- 1) stosuje się przepisy art. 54 oraz art. 61 ust. 1 pkt 1, ust. 2, 3 i 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) nie stosuje się przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1a i ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1.

W tym miejscu trzeba również wskazać na przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 lipca 2024 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1116), które stanowi podstawę do analizy w zakresie funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków wynikających z art. 61 Ustawy.

Zgodnie z § 12 ww. rozporządzenia, gdy spraw dotyczących wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe, tj. przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących

nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1588).

Rozpatrując przedmiotową sprawę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu stwierdziło, że odwołanie strony nie może zostać uwzględnione, ponieważ skarżona decyzja Wójta Gminy Lubicz nie narusza powołanych powyżej przepisów prawa, a w ustalonym stanie faktycznym i prawnym przedmiotowej sprawy brak jest możliwości ustalenia warunków zabudowy zgodnie z wnioskiem Inwestora, a to z powodów wskazanych poniżej.

Jednym z najistotniejszych elementów postępowania w przedmiocie ustalenia warunków zabudowy jest prawidłowe przeprowadzenie analizy urbanistycznej, która da odpowiedź na pytanie, czy inwestycja deklarowana przez Inwestora może być na wskazanym terenie realizowana, a to po spełnieniu wszystkich przesłanek wymaganych na gruncie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Na wstępie należy zauważyć, że skarżona decyzja została wydana po przeprowadzeniu wymaganej przepisami prawa analizy funkcji i cech zabudowy i zagospodarowania terenu, która stanowi załącznik do decyzji (część tekstowa i graficzna). Ocena stanu faktycznego sprawy dokonana przez Organ I instancji w kontekście powołanych przepisów prawa nie jest zatem oceną dowolną, co byłoby niedopuszczalne.

Odnosząc się zaś do wskazanej powyżej analizy funkcji i cech zabudowy i zagospodarowania terenu należy zauważyć, że dokument ten został przygotowany zgodnie z powołanymi przepisami prawa. Punktem wyjścia do analizy było ustalenie obszaru analizowanego. Zgodnie z art. 61 ust. 5a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu, „w celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu właściwy organ wyznacza wokół terenu, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1a, na kopii mapy zasadniczej lub mapy ewidencyjnej dołączonej do wniosku o ustalenie warunków zabudowy obszar analizowany w odległości nie mniejszej niż trzykrotna szerokość frontu terenu, jednak nie mniejszej niż 50 metrów, i przeprowadza na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w ust. 1. Przez front terenu należy rozumieć tę część granicy działki budowlanej, która przylega do drogi publicznej lub wewnętrznej, z której odbywa się główny wjazd na działkę”.

W warunkach przedmiotowej sprawy warunek ten należało uznać za spełniony. Jak wynika z analizy funkcji oraz cech zagospodarowania terenu, stanowiącej załącznik do decyzji, szerokość frontu terenu inwestycji wynosi 203 m, a zatem obszar analizowany wyznaczono w odległości 609,0 m od granicy terenu objętego wnioskiem, co potwierdza również część graficzna analizy.

Kontynuując należy stwierdzić, że z analizy wynika, że w tak określonym obszarze występuje tylko jedna działka, na której występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (działka nr 67/19), na działce nr 30/5 zabudowa inna niemieszkalna. Natomiast na działkach nr: 25/2, 25/3, 26, 27/3, 19/3, 19/4, 20/7, 21/10, 366/2, 30/3, 31/5 występuje zabudowa zagrodowa. W tym miejscu należy wskazać, że obszar analizowany stanowi teren typowo

rolniczy. Organ I instancji stwierdził, że realizacja wnioskowanej inwestycji – osiedla budynków mieszkalnych jednorodzinnych bezspornie zmieniałaby rolniczy charakter terenu. Realizacja osiedla budynków mieszkalnych jednorodzinnych pośród dominującej funkcji zagrodowej nie odpowiada obowiązującemu na analizowanym terenie łaadowi przestrzennemu. Dodatkowo organ I instancji zwraca uwagę na stosunkowo duży obszar analizowany wynikający ze znacznej wielkości frontu terenu wnioskowanego wynoszącej aż 203 m. Skoro w obszarze analizowanym wyznaczonym w odległości 609 m w każdą stronę od granicy terenu wnioskowanego znalazła się wyłącznie jedna działka, na której znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, trudno mówić o możliwości ustalenia warunków zabudowy dla osiedla budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Realizacja wnioskowanej inwestycji na ogniskowanym terenie całkowicie zmieniałaby charakter analizowanego terenu, prowadziłoby do rozproszenia zabudowy mieszkaniowej w obrębie Gronowo i byłaby sprzeczna z zasadą konieczności zachowania ładu przestrzennego. Dominująca w obszarze analizowanym funkcja zagrodowa w opinii Organu I instancji uniemożliwia ustalenie warunków zabudowy dla osiedla budynków mieszkalnych jednorodzinnych na terenie objętym wnioskiem.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków: 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu; (...). Powołany wyżej przepis statuuje tzw. zasadę dobrego sąsiedztwa wyrażającą się w obowiązku kontynuacji dominującej funkcji zabudowy na danym obszarze, w celu zachowania ładu przestrzennego.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 marca 2012 r. sygn. akt II OSK 10/11 wskazał, że „celem przepisu art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. jest zagwarantowanie ładu przestrzennego, a zatem zgodnie z zasadą dobrego sąsiedztwa należy badać wpływ inwestycji na otoczenie w sensie urbanistycznym. Oznacza to, że w każdym indywidualnym przypadku należy widzieć obszar analizowany jako urbanistyczną całość. Zasada dobrego sąsiedztwa wymaga dostosowania nowej zabudowy do wyznaczonych przez zastany w danym miejscu stan dotychczasowej zabudowy, a także do cech i parametrów o charakterze urbanistycznym (zagospodarowanie obszaru) i architektonicznym (ukształtowanie wzniesionych obiektów). Wyznacznikiem spełnienia ustawowego wymogu są zatem faktyczne warunki panujące do tej pory na konkretnym obszarze. Powstająca w sąsiedztwie zabudowanych już działek nowa zabudowa powinna odpowiadać charakterystyce urbanistycznej (kontynuacja funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, linii zabudowy i intensywności wykorzystania terenu) i architektonicznej (gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych) zabudowy już istniejącej”.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że ustalenie - stosownie do art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. - iż w obszarze analizowanym znajduje się sąsiadująca z planowaną inwestycją i dostępna z tej samej drogi publicznej działka, która jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy, nie skutkuje automatycznie wydaniem decyzji o warunkach zabudowy zgodnej z wnioskiem inwestora (wyrok NSA z dnia 14 lutego 2019 r. sygn. akt II OSK 626/17). Występowanie w obszarze analizowanym jednego obiektu, czy nawet kilku pojedynczych obiektów o podobnych parametrach i funkcjach nie oznacza bowiem jeszcze, że spełniony został warunek kontynuacji funkcji zabudowy i sposobu zagospodarowania zastanego na tym terenie. Wymagać to może szerszej analizy uwzględniającej wymóg takiego ukształtowania przestrzeni, które tworzy harmonijną całość, przy rozważeniu wszelkich uwarunkowań funkcjonalnych, społeczno-gospodarczych, środowiskowych, kulturowych oraz kompozycyjno-estetycznych. Przepis art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. powinien być zatem rozumiany jedynie w taki sposób, że brak na określonym obszarze obiektu o podobnych parametrach i funkcji skutkuje odmową wydania decyzji o warunkach zabudowy (por. wyroki NSA z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 217/17; z dnia 5 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2056/15).

Z przedmiotowej analizy urbanistycznej wynika, że 11 działek posiada zabudowę zagrodową, 1 działka stanowi zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i 1 działka zabudowę inną niemieszkalną. Na podstawie analizy organ I instancji zasadnie wywiódł, że dominującą na analizowanym terenie jest zabudowa zagrodowa (rolnicza). W takiej sytuacji nie można w sposób uzasadniony twierdzić, że przedmiotowa inwestycja polegająca na budowie całego osiedla domów jednorodzinnych (inwestor wnioskuje o budowę 21 budynków mieszkalnych jednorodzinnych) stanowić będzie kontynuację dotychczasowego zagospodarowania terenu o przeważającym charakterze rolniczym. Zmiana sposobu zagospodarowania nieruchomości w decyzji ustalającej warunki zabudowy nie może prowadzić do przekształcenia charakteru obszaru, na którym jest ona położona, na przykład z rolniczego w mieszkaniowy. Ustalenie przeznaczenia danego terenu następuje bowiem, co do zasady, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Natomiast nowa zabudowa lokalizowana na podstawie decyzji o warunkach zabudowy powinna być dostosowana do zabudowy już istniejącej na tym obszarze (wymóg kontynuacji funkcji).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 756/16 wskazał, że „Kontynuacja funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu, o jakiej mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p., oznacza kontynuację zagospodarowania terenu dominującego na danym terenie. Pojedyncze obiekty występujące na danym obszarze nie zmieniają dotychczasowego zagospodarowania terenu. Wyjątki nie zmieniają bowiem reguły”.

Ponadto w judykaturze wyrażono również pogląd, że zasada kontynuacji dotychczasowej dominującej funkcji zabudowy nie musi oznaczać nakazu jej mechanicznego powielania, lecz dopuszcza możliwość jej uzupełnienia jednak

tylko wówczas, gdy inny sposób zagospodarowania terenu będzie mógł obiektywnie bezkolizyjnie i niezakłócenie współistnieć z obecną już funkcją oraz nie ograniczy jej także w przyszłości (zob. wyroki NSA z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt II OSK 1440/15).

Zasada kontynuacji zabudowy nie oznacza też zakazu lokalizacji zróżnicowanej zabudowy, ale jedynie wtedy, gdy można ją pogodzić z funkcją już istniejącą na analizowanym obszarze (wyroki NSA z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 2122/16 i z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt II OSK 305/12).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że wspomniane wyżej warunki nie zostały tymczasem spełnione. Należało zatem podzielić ocenę Wójta Gminy Lubicz, że wprowadzenie w zastaną funkcję rolniczą funkcji mieszkaniowej w postaci 21 budynków mieszkalnych jednorodzinnych nie będzie bezkolizyjne dla jego przyszłych mieszkańców w związku z niedogodnościami wynikającymi z sąsiedztwa gospodarstw rolnych. W takim stanie rzeczy należy przyjąć, że planowane osiedle domków mieszkalnych jednorodzinnych oraz otaczające teren tej inwestycji nieruchomości rolne będą się wzajemnie ograniczać, względnie ich współwystępowanie będzie znacznie utrudnione, a tym samym należy zgodzić się z Organem I instancji, że przedmiotowa inwestycja nie spełnienia wymogu dobrego sąsiedztwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p.

Mając na uwadze całokształt okoliczności faktycznych oraz prawnych przedmiotowej sprawy szczegółowo przytoczonych powyżej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu musiało uznać, że skarżona decyzja Wójta Gminy Lubicz z 4 września 2024 r. znak: GP.6730.63.2024.AS, co do zasady, zgodna jest ze stanem faktycznym i prawnym przedmiotowej sprawy, a zatem orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji, która jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

POUCZENIE

Strona niezadowolona z treści niniejszej decyzji może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu w formie papierowej (adres: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu, ul. Targowa 13/15, 87-100 Toruń) bądź w postaci dokumentu elektronicznego poprzez elektroniczną skrzynkę podawczą organu (adres:/81dk4ov1uq/skrytka) w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego. Złożenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego podlega wpisowi stałemu w wysokości 500,00 zł. Przy uiszczeniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu, należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.

Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Strona przed wszczęciem lub w toku postępowania może złożyć wolny od opłat sądowych wniosek o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego lub doradcy podatkowego. Ustanowienie pełnomocnika w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z

udzieleniem pełnomocnictwa. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności jej skargi. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Częściowe zwolnienie od opłat lub wydatków może polegać na zwolnieniu od poniesienia ułamkowej ich części albo określonej ich kwoty pieniężnej. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje:

- 1) w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania;
- 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Osobie prawnej, a także innej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, prawo pomocy może być przyznane:

- 1) w zakresie całkowitym - gdy wykaże, że nie ma żadnych środków na poniesienie jakichkolwiek kosztów postępowania;
- 2) w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie pełnych kosztów postępowania.

Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru, który jest dostępny w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego, Wojewódzkich Sądów Administracyjnych oraz w Biuletynie Informacji Publicznej wyżej wymienionych sądów. Wniosek należy złożyć w biurze podawczym sądu administracyjnego albo nadać w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego (operatora pocztowego obowiązującego do świadczenia usług powszechnych) albo w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo wniosek należy złożyć w polskim urzędzie konsularnym.

Informacja dotycząca przetwarzania danych osobowych (RODO) jest dostępna na stronie internetowej: <http://www.bip.skotorun.pl> w zakładce Ochrona danych osobowych.

Marek Marian Żmuda	Elektronicznie podpisany przez Marek Marian Żmuda Data: 2024.10.31 12:14:24 +01'00'	Joanna Marcy kiewicz	Elektronicznie e podpisany przez Joanna Marcykiewicz z Data: 2024.10.31 12:05:40 +01'00'	Marek Drozd owski	Elektronicznie e podpisany przez Marek Drozdowski Data: 2024.10.31 12:02:57 +01'00'
1.		2.	.....	3.	.....

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Lubicz
2. pozostałe strony wg odrębnego rozdzielnika
3. SKO a/a